

Jomfru Gundelil Fra DGF nr. 234. Bind IV –Ridderviser med kvindelig hovedperson og fortrinsvis lykkelig udgang. Den ældste nedskrevne tekst er fra 1647. Forlægget menes at kunne spores tilbage fra før 1300 .Denne her udgave er efter Elisabeth Groot 2003.

Det var jomfru Gundelil
Hun spurgte sin mor om lov
”Må jeg ikke drikke min juleøl
I rige hr. Palles stue?”

Omkvæd efter hvert vers
Der springer ud løvet i det grønne

”Ej må du drikke din juleøl
I rige hr. Palles stue
Han tragter efter din ære
Som ørnen efter rov”

”Ja jeg vil vædde med dig derpå
Både sølv og røden guld
At jeg skal få min køresvend
Med rige hr. palle i hus”.

Og jeg vil vædde med dig derpå
Både ager og dertil eng
At jeg skal få min køresvend
Med rige hr. palle i seng

Det var jomfru Gundelil
Hun vil til kirken fare
Der møder hun rige Hr. Palle
Han vil hende med sig tage

”Hør, du rige hr. Palle,
du gør mig ingen mén,
når messen den sungen
så følger jeg med dig hjem”

Da messen den var sungen
og folkene de gik hjem
jomfruen og hendes køresvend
de gemte sig i kirken igen.

Og det var jomfru Gundelil
Hun tog sin køresvend
Og klædte ham så herligt
I guld og silke skøn

Og det var jomfru Gundelil
Drog selv i vadmel grå
Hun selv kørte vognen
med køresvendens klæder på

Det var jomfru Gundelil
Hun kom kørende i hr. Palles gård
Ud kom rige hr. Palle
Han var svøbt så vel i mår

Så tog de jomfruens køresvend
Og fulgte ham i stuen ind
Selv går jomfru Gundelil efter
Hun bærer sin køresvends skind

Så satte de den køresvend
Alt på brudebænk
Det var jomfru Gundelil
Hun mjøden for ham skænke

Om aftenen så silde
Da duggen den drev på
Det var jomfruens køresvend
Skulle nu til senge gå

Så fulgte de den unge brud
Alt til det brudehus
For går jomfru Gundelil
Hun bærer for ham blus

Det var jomfru Gundelil
Hun fulgte dem til seng
Og det var jomfru Gundelil
Hun tog bort både kniv og sværd

Det var rige hr. Palle
Han satte sig i sengen ned
Det var jomfruens køresvend
Hans næse til væggen vred

Det var rige hr. Palle
Klapped ham på hviden kind
”Vend dig hid, jomfru Gundelil
du er allerkæresten min”

”Hør du rige hr. Palle
gør mig ingen men,
jeg er ej jomfru Gundelil
jeg er hendes køresvend”

”Er du ej jomfru Gundelil
er du hendes køresvend
så skal du aldrig komme levende
ud af den brudeseng”

Det var rige hr. Palle
han ledte efter kniv og spyd
men det var jomfruens køresvend
han sprang af sengen ud

Det var jomfruens køresvend
han var altid sin jomfru tro
han glemte ej hendes hovedguld
og ej hendes sølvspændte sko

Det var jomfruens køresvend
Han sprang af vinduet ud
Det var jomfru Gundelil
Hun rider ham imod

Det var jomfru Gundelil
Hun svang sin brede hat
”Og hør du rige hr. Palle
jeg blev vel mø i nat”

Det var jomfru Gundelil
Hun kørte over Palles bro
Der hørtes end så lang en vej
Hvor hjerteligt hun lo

Og det var jomfru Gundelil
Hun kørte over Hr. Palles dam
Det hørtes end så lang en vej
Hvor hjerteligt hun sang

Og det var jomfru Gundelil
Hun skrev de breve under ø
Og det til rige hr. Palle
Om at hendes køresvend var mø

Og det var jomfru Gundelil
Hun gjorde ham langt mere harm
Hun sendte ham vugge og svøbelsesklær
Alt til hendes køresvends barn.